

Bekendtgørelse om sundhedsfaglig rådgivning til brug for sagsbehandlingen i sager om sygedagpenge, kontanthjælp m.v.

I medfør af § 17, stk. 3, i lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som ændret ved lov nr. 1657 af 30. december 2024 og lov nr. 1750 af 29. december 2025, og efter forhandling med ministeren for indenrigs- og sundhed fastsættes efter bemyndigelse:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse, når en sundhedsperson yder kommunen sundhedsfaglig rådgivning om personens muligheder for arbejde eller uddannelse til brug for kommunens sagsbehandling i øvrige sager på beskæftigelsesområdet. Ved sundhedsfaglig rådgivning forstås den rådgivning som en sundhedsperson yder på baggrund af de oplysninger, der allerede foreligger i sagen, jf. bekendtgørelsens kapitel 2. Ved øvrige sager på beskæftigelsesområdet forstås sager om sygedagpenge, kontanthjælp m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I sager, hvor kommunen vurderer, at personen er i målgruppen for fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension, samt sager, hvor personen er i jobafklaringsforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller modtager førtidspension, kan kommunen alene benytte sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion i regionen og personens praktiserende læge, jf. § 15, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Kapitel 2

Sundhedsfaglig rådgivning

§ 2. Den sundhedsfaglige rådgivning skal alene klarlægge helbredets betydning for personens muligheder for arbejde eller uddannelse til brug for kommunens sagsbehandling. Det er kommunen, der indhenter de nødvendige helbredsoplysninger og træffer afgørelse i den konkrete sag.

§ 3. Kommunen tilrettelægger selv, hvordan den sundhedsfaglige rådgivning tilvejebringes.

§ 4. Den sundhedsfaglige rådgivning kan alene gives i forhold til helbredets betydning for personens mulighed for arbejde eller uddannelse. Sundhedspersonen kan som led i sin sundhedsfaglige rådgivning eksempelvis:

- 1) klarlægge betydningen af indholdet i lægeattester, journaloplysninger eller andre sundhedsfaglige oplysninger i forhold til personens muligheder for arbejde eller uddannelse,
- 2) vurdere, om der i forhold til personens muligheder for arbejde eller uddannelse er sammenhæng mellem dokumentationen i lægeattester m.v. og sagens øvrige oplysninger om personens mulighed for arbejde eller uddannelse, herunder personens egne oplysninger og vurdering af egne muligheder,
- 3) vurdere, om der eventuelt er andre relevante sundhedsfaglige aspekter, som vil kunne bidrage til at belyse sagen, fx en speciallægeattest, eller om der er en behandlingsmulighed, som personen skal henvises til at drøfte med den praktiserende læge, eller
- 4) vurdere eventuelt skånebehov i forhold til, at personen kan vende tilbage i arbejde.

Stk. 2. Den sundhedsfaglige rådgivning må ikke indeholde rådgivning om, hvilken ydelse en person skal tilkendes.

§ 5. Den sundhedsperson, der yder sundhedsfaglig rådgivning, kan ikke selv indhente yderligere oplysninger i sagen til brug for den sundhedsfaglige rådgivning.

Stk. 2. Der kan ikke som led i den sundhedsfaglige rådgivning foretages undersøgelse eller behandling efter sundhedslovgivningen. Den sundhedsfaglige rådgivning kan således ikke ændre eller stille nye diagnoser efter dette kapitel.

Stk. 3. Den sundhedsperson, der yder sundhedsfaglig rådgivning, kan med personens skriftlige samtykke drøfte de sundhedsfaglige aspekter i en sag med personens praktiserende læge, samt drøfte de sundhedsfaglige aspekter i en sag med personen efter forudgående aftale med kommunen.

§ 6. Den sundhedsperson, der yder sundhedsfaglig rådgivning i en sag, kan ikke yde sundhedsfaglig rådgivning, hvis vedkommende er eller tidligere har været personens praktiserende læge, aktuelt behandler eller har behandlet personen i sundhedsvæsenet i øvrigt, eller varetager andre behandlings- eller genoptræningsopgaver i sundhedsvæsenet i forhold til personen.

§ 7. Den sundhedsfaglige rådgivning sker i form af en udtalelse til brug for sagen.

Kapitel 3

Ikrafttræden

§ 8. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2026.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1556 af 23. december 2014 om sundhedsfaglig rådgivning til brug for sagsbehandlingen i sager om sygedagpenge, kontanthjælp m.v., ophæves.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den x. marts 2026

Jens Erik Zebis

/ Thomas Dahl Werlauff